Bibl. [illegible]

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1967 r. Nr 9 Poz. 28 — 34

TREŚĆ:

28.

ZARZĄDZENIE NR 68

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 10 czerwca 1967 r.

w sprawie zapewnienia w latach 1967—1970 pracowników zakładom pracy na terenach o niedoborze męskiej siły roboczej

(znak: ZP1/67)

W związku z zarządzeniem nr 17 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 1967 r. w sprawie zapewnienia w latach 1967—1970 pracowników zakładom pracy na terenach o niedoborze męskiej siły roboczej, w uzgodnieniu z Zarządami Głównymi: Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i Związku Zawodowego Chemików, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w zakładach pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych.

§ 2.1. Na wolne stanowiska pracy, określone w ramowym wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, należy w możliwie szerokim zakresie przyjmować do pracy we wszystkich zakładach pracy kobiety.

2. Ze stanowisk, o których mowa w ust. 1, należy w miarę możliwości — przesuwać mężczyzn na inne stanowiska, a na zwolnione stanowiska pracy przyjmować do pracy kobiety.

§ 3. Przepisy § 2 nie dotyczą przypadków zatrudnienia mężczyzn o niepełnej zdolności do pracy spowodowanej wiekiem lub stanem zdrowia, nie pobierających zaopatrzenia emerytalnego.

§ 4.1. Dyrektorzy zjednoczeń powinni zaktualizować i uzupełnić wykaz stanowisk, określonych w załączniku do zarządzenia, odpowiednio do potrzeb i możliwości nadzorowanych przedsiębiorstw w terminie do dnia 30 czerwca 1967 r.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, należy uzupełnić i aktualizować sukcesywnie, nie rzadziej jednak niż raz w roku, zwłaszcza w przypadkach zmian organizacyjnych lub zmian w procesie produkcyjnym umożliwiających zwiększenie stanu zatrudnienia kobiet.

3. Wykazy powyższe powinny być przekazywane nadzorowanym przedsiębiorstwom i właściwym terenowo organom zatrudnienia prezydiów rad narodowych.

§ 5. Kobiety zatrudnione w zawodach (na stanowiskach pracy) objętych wykazem, stanowiącym załącznik do zarządzenia, nie mogą wykonywać przy niektórych rodzajach prac — robót określonych obowiązującymi przepisami — jako wzbronione.

§ 6.1. Zjednoczenia, kierując się ustaleniami §§ 2, 3 i 4, spowodują zwiększenie udziału kobiet i dziewcząt:

1) w szkoleniu wewnątrzzakładowym w zawodach (na stanowiskach pracy) dostępnych dla kobiet, określonych w załączniku do zarządzenia,

2) w doszkalaniu zawodowym dla nie posiadających pełnych kwalifikacji w wykonywanym zawodzie w celu umożliwienia im uzyskania tytułów kwalifikacyjnych.

2. Zjednoczenia powinny opracować w terminie do dnia 31 maja każdego roku programy sukcesywnego rozwijania szkolenia zawodowego dziewcząt w zasadniczych szkołach przyzakładowych na podstawie corocznych wytycznych Ministra.

W roku bieżącym program należy opracować do dnia 30 czerwca 1967 r.

§ 7. W celu realizacji postanowień zarządzenia zjednoczenia i przedsiębiorstwa powinny współpracować z właściwymi organami zatrudnienia prezydiów rad narodowych.

§ 8. Dyrektorzy zjednoczeń zapewnią nadzór nad:

— rygorystycznym przestrzeganiem przepisów okólnika nr 36 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie przyjmowania pracowników przez przedsiębiorstwa państwowe za wyłącznym skierowaniem organów zatrudnienia,

— realizacją programów, o których mowa w § 6, ust. 2.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1967 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 68 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 czerwca 1967 r.

Ramowy wykaz stanowisk pracy (zawodów) szczególnie dostępnych dla kobiet

I we wszystkich rodzajach przedsiębiorstw:

1. brakarz
2. bufetowa
3. dróżnik
4. elektromonter warsztatowy
5. fotokopista
6. goniec
7. hamulcowy
8. hotelowa
9. introligator
10. kawiarka
11. kelnerka
12. kierowca wózka elektrycznego i podnośnikowego
13. kucharka
14. laborant
15. markarz
16. malarz
17. ogrodnik
18. operator (maszynista) pomp (stacji pomp)
19. operator zespołu przenośników
20. operator sprężarki
21. operator taśmociągu
22. operator suwnicy (suwnice kierowane z dołu)
23. powielaczowy
24. pakowacz ręczny
25. portier
26. prasowaczka
27. praczka
28. próbobiorca
29. pomoc magazynowa
30. szlifierz
31. sortowacz (ręcznie lub sortujący mechanicznie)
32. sprzątaczka
33. suszarniczy
34. światłokopista
35. szatniarka
36. stolarz maszynowy
37. szwaczka
38. sanitariuszka
39. tapicer
40. tokarz na rewolwerówkach
41. woźna
42. windziarka
43. wydawca narzędzi
44. wiertacz warsztatowy
45. wagonowy
46. zwrotniczy

II w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

47. darniarz
48. malarz budowlany
49. operator betoniarski (mięszarki)
50. operator tynkownicy
51. operator zespołu przenośników
52. operator wyciągu pionowego
53. plantowanie terenu
54. sprzątaczka (mycie i sprzątanie budynków przed oddaniem)

III w przedsiębiorstwach przemysłu cementowego:

55. operator szlamowników

IV w przedsiębiorstwach przemysłu wapienniczego i gipsowego:

56. dozowacz dekstryny
57. formierz suchych tynków gipsowych
58. lepiszczowy
59. nawadniacz gipsu
60. nożycowy
61. pianowy
62. sterowniczy suchych tynków gipsowych
63. zakładacz kartonu

V w przedsiębiorstwach przemysłu ceramiki budowlanej:

64. barwiarz
65. obrabiacz pumeksów
66. przesiewacz
67. rozsuwacz surówki
68. ucinaczowy
69. urabiacz masy pobiałkowej
70. układacz surówki
71. wykańczalnik wyrobów
72. zasilaczowy

VI w przedsiębiorstwach przemysłu kamienia budowlanego:

73. formierz płyt „Lastrico"
74. formierz płyt ściernych i segmentów
75. pochylniowy
76. zacieracz płyt „Lastrico"

VII w przedsiębiorstwach przemysłu izolacji budowlanej:

produkcja papy —

77. chłodnicowy
78. impregnatorowy
79. przesiewacz piasku

produkcja tektury —

80. rafkowy
81. sterowniczy sita filców
82. wagowy makulatury

produkcja wełny mineralnej —

83. brakarz (wybieracz) wełny mineralnej
84. formierz płyt z wełny

produkcja wyrobów korkowych —

85. młynarz korka
86. obciągacz
87. przecinacz płyt
88. szlifierz korków

produkcja wyrobów termalitowych —

89. przesiewacz trocin
90. układacz cegły w suszarni
91. wyciągowy

produkcja wyrobów azbestowo-cementowych —

92. dziurkacz płyt
93. formierz gąsiorów
94. krajacz płyt
95. smarownik blach

produkcja przędzy szklanej —

96. maszynista weloniarki
97. szwacz mat

produkcja waty szklanej —

98. odbieracz waty
99. zwijacz welonu

VIII w przedsiębiorstwach przemysłu ceramicznego:

100. drukarz ceramiczny — kalkarz
101. formierz liści i płoszek
102. formierz kształtek płytkowych
103. formierz porcelany, porcelitu i fajansu
104. formierz ochraniaczy szamotowych, kordierytowych i karborundowych
105. kalibrowacz płytek
106. krajacz papieru
107. kompletowacz
108. lakowacz kalki ceramicznej
109. malarz zdobnik
110. malarz ceramiczny
111. malarz ceramiczny szablonem
112. naklejacz płytek
113. nakładacz płytek
114. napełniacz ochraniaczy szamotowych
115. oczyszczacz płytek
116. odlewacz ceramiki
117. odbieracz płytek kamionkowych z pras
118. odkurzacz
119. praczka płócien filtracyjnych
120. prasowacz porcelany elektrotechnicznej i technicznej
121. prasowacz płytek fajansowych
122. prasowacz płytek kamionkowych i ściennych
123. prasowacz wyrobów kamionkowych (pierścieni Raschiga)
124. parafinowacz
125. prasowacz pin i roli
126. parowacz filiżanek
127. przygotowywacz ochraniaczy szamotowych
128. przygotowywacz kleju
129. szwaczka płócien filtracyjnych
130. stemplowacz
131. szlifierz porcelany, porcelitu, fajansu stołowego oraz płytek fajansowych
132. szlifierz wymiarowy
133. stalodrukarz ceramiczny
134. ustawiacz wyrobów na wózkach pieca tunelowego (porcelany i porcelitu stołowego)
135. wycinacz kalki
136. wiązacz płytek w wiązki
137. wywabiacz plam
138. wybieracz płytek i osłon szamotowych
139. wykańczalnik
140. zmywacz wyrobów wodą

IX w przedsiębiorstwach przemysłu szklarskiego:

141. aparaturowy obróbki płomieniowej szkła
142. cechowacz skal i znaków na szkle
143. grawer
144. formowacz wyrobów szklanych z rur
145. konserwator aparatury kontrolno-pomiarowej
146. malarz na szkle
147. podręczny przy ręcznym formowaniu szkła
148. zdobnik szkła — kugler
149. zdobnik szkła maszynowo
150. zmywacz szkła
151. znakowacz wyrobów szklanych

X w przedsiębiorstwach przemysłu okuć i instalacji budowlanych:

152. gwinciarz
153. krajacz
154. monter okuć
155. oczyszczacz odlewów (roboty lekkie)
156. odlewacz kokilowy (roboty lekkie)
157. polerowacz okuć
158. rdzeniarz
159. tłoczarz

XI w przedsiębiorstwach przemysłu kruszyw i surowców mineralnych:

160. silosowy kruszyw lub surowców mineralnych

XII w przedsiębiorstwach przemysłu betonów:

161. operator emulsora
162. operator urządzeń i rozformowywania wyrobów z betonów komórkowych
163. powlekacz zbrojeń
164. przygotowywacz form

XIII w przedsiębiorstwach remontowych maszyn i urządzeń budowanych:

165. gwinciarz
166. oczyszczacz remontowych maszyn i części (roboty lekkie)

XIV w przedsiębiorstwach przemysłu stolarki budowlanej:

167. suszarnik drewna (w suszarniach ogrzewanych tylko w warunkach, gdy temperatura wynosi poniżej 30 °C, a wilgotność poniżej 70%).

Uwaga: Wykaz nie dotyczy przypadków, gdy na podanych stanowiskach pracy występują warunki kwalifikujące daną pracę jako wzbronioną dla kobiet, warunki szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe. Wykaz nie dotyczy także młodocianych.

29.

ZARZĄDZENIE NR 71
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 czerwca 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przydziałów mieszkań dla niektórych pracowników oraz zarządzania zakładowymi domami mieszkalnymi

(znak: AB-2/4201/67)

Na podstawie § 11 ust. 4 uchwały nr 123 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań w latach 1966—1970 (Mon. Pol. nr 27, poz. 134) oraz w związku z uchwałą nr 127 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydia rad narodowych (Mon. Pol. nr 27, poz. 138), po porozumieniu z Zarządami Głównymi: Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Związku Zawodowego Chemików, zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 stycznia 1966 r. w sprawie przydziałów mieszkań dla niektórych pracowników oraz zarządzania zakładowymi domami mieszkalnymi (Dz. Urz. MBiPMB nr 3, poz. 11) wprowadza się następującą zmianę:
w § 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) konserwator urządzeń mechanicznych obsługujący dom lub zespół domów zakładowych wyposażonych co najmniej w 3 dźwigi lub inne urządzenia techniczne wymagające stałej konserwacji."

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r.

MINISTER
M. Olewiński

30.

ZARZĄDZENIE NR 72
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 czerwca 1967 r.

w sprawie systemu planowania i wykonywania napraw maszyn i urządzeń budowlanych oraz zasad finansowania tych napraw

(znak: MB-3/4331-50/67)

Na podstawie § 3 ust. 1 oraz § 8 ust. 2 uchwały nr 365 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie usprawnienia gospodarki remontowej (Mon. Pol. nr 81, poz. 340) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, użytkujące maszyny i urządzenia budowlane oraz wykonujące ich naprawy, obowiązane są do stosowania:
1) instrukcji IOMB-530 w sprawie planowo-zapobiegawczych obsług technicznych oraz napraw maszyn i urządzeń budowlanych, zwanej w dalszej części „instrukcją IOMB-530", stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia *),
2) ramowej instrukcji napraw maszyn budowlanych metodą wymiany zespołów IOMB-522, stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia *).

2. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Mechaniki i Energetyki do wprowadzania, w porozumieniu z Dyrektorem Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa zmian i uzupełnień w instrukcjach, o których mowa w ust. 1.

§ 2. Zobowiązuje się Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa do prowadzenia w porozumieniu z Departamentem Mechaniki i Energetyki analizy prawidłowości stosowania przepisów, o których mowa w § 1.

§ 3.1. Ze środków przeznaczonych na finansowanie kapitalnych remontów należy pokrywać koszty:
1) napraw głównych całych maszyn i urządzeń pod warunkiem, że koszt naprawy jednej maszyny wynosi co najmniej 6000 zł i nie przekracza 70% wartości tej maszyny (urządzenia) w stanie nowym,
2) napraw głównych podstawowych zespołów składowych i wymiennych wymontowanych z maszyn lub koszty zakupu nowych zespołów wmontowanych do maszyn w miejsce zespołów złomowanych, w przypadku wykonywania napraw tych maszyn według zasad określonych w instrukcji wymienionej w § 1 ust. 1 pkt 2, pod warunkiem, że koszt naprawy głównej zespołu lub koszt jego zakupu wynosi co najmniej 6000 zł, a okres czasu pomiędzy naprawami głównymi zespołu wynosi więcej niż 1 rok.

2. Do kosztów napraw głównych całych maszyn i urządzeń, finansowanych ze środków na kapitalne remonty należy zaliczać:
1) wszystkie koszty bezpośrednio związane z wykonaniem tej naprawy łącznie z kosztami modernizacji oraz koszty towarzyszące, jak koszt transportu do naprawy i po naprawie, koszt dokumentacji, koszty zainstalowania itp.,
2) koszty przekraczające ceny napraw głównych ustalone obowiązującymi cennikami w przypadkach, gdy przekroczenie kosztów nastąpiło w wyniku rozszerzenia zakresu naprawy spowodowanego eksploatacyjnym lub awaryjnym zużyciem lub potrzebą modernizacji maszyny.

3. W uzasadnionych technicznie i ekonomicznie przypadkach ze środków na kapitalne remonty mogą być finansowane naprawy główne całych maszyn i urządzeń, których koszt przekracza 70% wartości ich w stanie nowym, pod warunkiem przeprowadzenia przed przystąpieniem do naprawy szczegółowej analizy celowości i opłacalności wykonania naprawy.

§ 4. Koszty napraw maszyn i urządzeń nie wymienione w § 3 oraz koszty zakupu części i zespołów, których brak stwierdzony zostanie przy przekazywaniu maszyn do napraw głównych należy pokrywać ze środków obrotowych.

§ 5. Tracą moc:
1) zarządzenie nr 162 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 lipca 1961 r. w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych napraw (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 64),
2) zarządzenie nr 177 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 maja 1965 r. w sprawie zasad wykonywania napraw maszyn budowlanych metodą wymiany zespołów oraz zasad finansowania tych napraw (Dz. Urz. MBiPMB nr 10, poz. 40).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1967 r.

MINISTER
M. Olewiński

31.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 26 czerwca 1967 r.

do:
— Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemysłach ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów: szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r.

oraz stosowanych w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
— Układu Zbiorowego Pracy pracowników handlu wewnętrznego z dnia 23 grudnia 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu hutniczego z dnia 28 września 1957 r.

*) instrukcje zostaną wydane jako odrębny druk

— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu drzewnego z dnia 17 grudnia 1957 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników państwowego terenowego przemysłu drzewnego z dnia 17 grudnia 1957 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 10 maja 1958 r.
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu chemicznego z dnia 15 listopada 1957 r.

dotyczący zasad obliczania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

§ 1.1. Za przysługujące na podstawie obowiązujących przepisów, a niewykorzystane urlopy wypoczynkowe z powodu:
1) rozwiązania stosunku pracy,
2) przeniesienia (skierowania) pracownika do pracy za granicę,
3) powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej przysługuje pracownikowi ekwiwalent pieniężny.

2. Wypłata ekwiwalentu powinna być dokonana:
a) z datą rozwiązania stosunku pracy,
b) bezpośrednio przed datą:
— przeniesienia (skierowania) pracownika do pracy za granicę,
— rozpoczęcia odbywania zasadniczej służby wojskowej.

§ 2.1. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy dla pracowników fizycznych oblicza się według tych samych zasad, które obowiązują przy obliczaniu wynagrodzenia należnego za czas urlopu.

2. Ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy dla pracowników umysłowych obejmuje:
1) wynagrodzenie podstawowe (zasadnicze) oraz stałe dodatki do wynagrodzenia w wysokości ostatnio przysługującej pracownikowi,
2) składniki wynagrodzenia o charakterze zmiennym, z wyjątkiem premii, w wysokości ustalonej na podstawie przeciętnej, uzyskanej w okresie trzech miesięcy bezpośrednio poprzedzających terminy określone w § 1 ust. 2,
3) premie za wykonanie zadań (warunków) przysługujące pracownikowi w rozliczeniu miesięcznym, kwartalnym lub rocznym — w wysokości ustalonej na podstawie przeciętnej miesięcznej premii uzyskanej w okresie dwunastu miesięcy bezpośrednio poprzedzających terminy określone w § 1 ust. 2.

3. Rodzaje składników wynagrodzenia wliczanych do ekwiwalentu za niewykorzystany przez pracownika umysłowego urlop wypoczynkowy określają:
— protokół dodatkowy z dnia 6 lipca 1965 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. dotyczący zasad wynagradzania pracowników umysłowych za urlop,
— protokół dodatkowy z dnia 17 marca 1967 r. do układów zbiorowych pracy dotyczący zasad wynagradzania pracowników umysłowych za czas urlopu.

§ 3. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1967 r.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
w z. E. Tomaszewski
Sekretarz

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO CHEMIKÓW
T. Pawlak

32.

PISMO OKÓLNE NR 17
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 czerwca 1967 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

(znak: TE3-0/0525/67)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 8 czerwca 1967 r. znak: DT4-034-100 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-64/B-12002 „Cegły dziurawki wypalane z gliny", polegające na dopuszczeniu do produkcji w zakładach przemysłu terenowego materiałów budowlanych województwa białostockiego cegły dziurawki o grubości ścianek zewnętrznych do 16 mm zamiast 14 mm i ścianek wewnętrznych do 14 mm zamiast 12 mm według wymagań normy.

Zezwolenie dotyczy zakładów:

Koplany I	w Koplanach,
Łomża	w Łomży,
Kowale	w Kowalach,
Dobrzyniewo	w Dobrzyniewie,
Lesanka	w Lesance,
Siedliska	w Siedliskach

i ważne jest do dnia 31 grudnia 1970 roku.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. H. Walcerz

33.

OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 maja 1967 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DO-2/390/67)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon. Pol. nr 13, poz. 83) Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego w porozumieniu z Prezydium Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyróżnił z okazji „Dnia Budowlanych" odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" — następujące osoby: Karol Jeszke s. Erwina, Julian Kaciała s. Jana, Hubert Kasperczyk s. Augustyna, Eryk Kauf s. Teodora, Henryk Kowalczyk s. Wilhelma, Maksymilian Kraka s. Jerzego, Jan Kwiotek s. Jana, Józef Ligęza s. Stanisława, Rudolf Niestrój s. Jana, Roch Nowak s. Pawła, Jerzy Pszowski s. Floriana, Alfons Pyka s. Alfonsa, Paweł Salla s. Teodora, Herbert Seidel s. Wilhelma, Herman Wacławczyk s. Franciszka, Jerzy Żmuda s. Ignacego.

DYREKTOR ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU WAPIENNICZEGO I GIPSOWEGO
A. Wintarski

34.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 czerwca 1967 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DO.III/253/6201/67)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon. Pol. nr 13, poz. 83) Dyrektor Koszalińskiego Zjednoczenia Budownictwa w porozumieniu z Prezydium Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyróżnił z okazji „Dnia Budowlanych" odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" — następujące osoby: Augustyn Józef s. Michała, Babich Henryk s. Edwarda, Bugajski Józef s. Jana, Chyła Wiktor s. Franciszka, Chojęta Czesław s. Stanisława, Cichocki Tadeusz s. Jana, Czerniejewski Marek s. Janiny, Ejma Antoni s. Józefa, Figat Stanisław s. Jana, Harasimiuk Tadeusz s. Stanisława, Hnatowski Michał s. Jana, Jabłoński Edward s. Kazimierza, Kalwak Antoni s. Józefa, Klarkowski Zenon s. Józefa, Klebuć Włodzimierz s. Bazylego, Korbak Szymon s. Tomasza, Kot Wiktor s. Macieja, Kulaga Stanisław s. Franciszka, Kowalski Hipolit s. Leona, Latus Paweł s. Franciszka, Lebiedź Jan s. Franciszka, Malecki Zenobiusz s. Antoniego, Nita Władysław s. Józefa, Nowakowski Henryk s. Bartłomieja, Odachowski Wiktor s. Józefa, Olejniczak Jan s. Jana, Pietrzkiewicz Józef s. Piotra, Podgórski Stanisław s. Józefa, Redosz Stanisław s. Jana, Rekść Apolinary s. Apolinarego, Sawka Bazyli s. Jana, Sienkiewicz Feliks s. Albina, Sikora Józef s. Gracjana, Siudowski Edmund s. Bolesława, Skawiński Zdzisław s. Józefa, Syncerz Stanisław s. Kazimierza, Szocik Józef s. Jana, Sztankowski Józef s. Bronisława, Szulc Jan s. Franciszka, Szwabczyński Konrad s. Marcina, Świderski Janusz s. Feliksa, Śwituń Józef s. Jana, Toporowicz Zygmunt s. Józefa, Trzeciakiewicz Antoni s. Bronisława, Urbaniak Jan s. Józefa, Wachuda Leonard s. Edwarda, Wójt Jerzy s. Rafała, Załucki Henryk s. Józefa, Zieliński Roman s. Józefa, Ziobrowski Władysław s. Adama.

DYREKTOR
KOSZALIŃSKIEGO ZJEDNOCZENIA BUDOWNICTWA

J. Cichocki

WARUNKI PRENUMERATY DZIENNIKA BUDOWNICTWA i DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

NA ROK 1967

Dziennik Budownictwa — prenumerata roczna 90.— zł

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna 42.— zł

Należność za prenumeratę przyjmują Oddziały i Delegatury PUPiK „Ruch" na terenie całego kraju.

Wpłaty na prenumeratę przyjmuje również Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch", Warszawa, ul. Wronia 23, na konto PKO Warszawa nr 1-6-100020.

Wpisanie na listę prenumeratorów może nastąpić dopiero po dokonaniu wpłaty.

Sprzedaż Dzienników z lat ubiegłych oraz pojedynczych numerów z roku bieżącego prowadzi księgarnia „Dom Książki", Warszawa, ul. Nowotki 12, tel. 31-01-13 w godz. 11^{00} — 19^{00}. Księgarnia realizuje również zamówienia pisemne za zaliczeniem pocztowym.

Ewentualne reklamacje w sprawie nieotrzymania numeru należy kierować na adres placówki, w której dokonana została wpłata na prenumeratę. Reklamacje egzemplarzy bezpłatnych oraz zamawianych w księgarni będą przyjmowane w terminie 14 dni od daty ukazania się numeru następnego.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75.

Cena zł 2.—

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. Zam. 1273/67. T-30.